

[Dræbye]

ejendomme. Jeg synes ikke, at det er nogen heldig løsning, og den giver i hvert fald ingen mulighed for, at man på lejeområdet får mere normaliserede forhold, end man har i øjeblikket. Derfor kan vi ikke tiltræde den.

Vi har ikke gjort andet, end at vi har konstateret, at hr. Wilhelms ændringsforslag fra anden behandling kan vi ikke vedtage, så længe justitsministeriets lovkontor udtaler sig, som det gør, og netop derfor gjordes disse bemærkninger for at sikre os, at vi ikke var afskåret fra at gennemføre andre ting. Det kan altså ikke hjælpe noget, at jeg får en lang omgang af hr. Wilhelm for at have sagt noget, som jeg overhovedet ikke har ytret mig om.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi vil da også gerne erkende, at hr. Wilhelm har rørt ved et problem, som er et problem – i alt fald i fremtiden. Om det kan løses, ved vi ikke. Der er stadig væk noget, der hedder grundlovsbestemmelser, og dem må vi jo tage hensyn til, men vi håber, at kapitaliseringsproblemerne kan løses hen ad vejen.

Hr. Keld Andersen begyndte at citere salmer. Nu kunne det selvfølgelig være hyggeligt, om folketinget ville synge »O kristelighed«, så vi bagefter kunne finde ud af, hvor mange der i grunden forstod indholdet af denne salme. Når nu hr. Keld Andersen fremkommer med det som et modspørgsmål til mig, så bliver jeg nødt til at få en forklaring af hr. Keld Andersen. Vi plejer altid at udlægge indholdet af den slags vanskelige salmer, for ellers ville almindelige mennesker ikke kunne forstå det. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Keld Andersen: hvad er det dog, jeg har skænket ham? For det var vel det, han mente med udtrykket?

Dræbye (RV):

Man fristes til at mene, at folketingssalen efter drøftelserne af ændringsforslagene burde være hyllet i en tæt tåge. Alle indlæggene fra venstre, konservative og fremskridtspartiet om disse forslag har haft det formål at sløre, hvad der egentlig er foregået omkring behandlingen af lovforslaget. Al klagesangen over ændringsforslagene og proceduren omkring dem har til formål at lægge et røgslør over, at venstre og konservative har brugt –

ja, snarere misbrugt – grundlovens § 73 som grundlag for afpresning i forbindelse med byfornyelseslovforslaget. Misbruget ligger specielt i, at der ikke efter justitsministeriets opfattelse er tale om en udvidet ekspropriationsadgang set i forhold til saneringsloven. Jeg citerer fra udvalgets bilag 73 den konkluderende bemærkning:

»På denne baggrund er justitsministeriet mest tilbøjeligt til at antage, at ekspropriationsadgangen efter bestemmelserne i lovforslagets § 18, stk. 3, og § 26, stk. 2, næppe er videre, end hvad der er hjemmel til i medfør af § 20 i saneringsloven.«

Blot det, at man flytter ekspropriationsbestemmelsen over i en ny lov, er efter samme justitsministeriums opfattelse rettighedsgivende for et mindretal i forhold til at udskyde loven til efter et folketingsvalg.

At der er tale om pression, bliver mere og mere tydeligt, når både hr. Fogh Rasmussen og hr. Keld Andersen netop henviser til saneringsloven – ja, hr. Fogh Rasmussen endda til udvidet brug af saneringsloven som alternativ til at vedtage byfornyelsesloven. Det illustrerer meget tydeligt, at dette ikke drejer sig om ekspropriationsbestemmelserne. Hr. Fogh Rasmussen vil anvende saneringsloven mere grundigt til at gennemføre byfornyelse med i de kommende år. Der er ikke nogen uoverensstemmelse med hensyn til, at det er en stor opgave, som vil koste store investeringer, og at omfanget derfor har en karakter, som stiller hele diskussionen om ekspropriation i relief.

Jeg kan godt forstå, at specielt venstre har brug for argumenter i en sag, hvor de siger nej til at øge beskæftigelsesmulighederne i håndværket med 300 mill. kr. om året, sådan som konsekvensen er af det løfte, der ligger i udvalgets betænkning. Når de siger nej til at iværksætte en byfornyelsesindsats, hvis omfang er langt bredere end tidligere, kan jeg godt forstå, at venstre udspreder røgslør her i dag.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Det er direkte forkert, når hr. Dræbye giver det udseende af, at justitsministeriets lovkontor har udtalt, at ekspropriationsbestemmelserne i byfornyelsesloven ikke er mere vidtgående end ekspropriationsbestemmelser-